

Australien 2002

11. sep. 2002.

Iflg. receptionen har der været frost i nat, godt vi ikke sov i telt.

Vi kørte sydpå, så måtte vi se hvor langt vi gad at køre.

Vi kom til Lake Tyers Beach, hvor vi lejede en cabin for natten.

Det blev dog til en lille travetur til havet. Det minder meget om vesterhavet.

12. sep. 2002.

Vi kørte til Wilsons Promontory, en meget populær nationalpark. Den ligger på det sydligste af Australien, hvis man ser bort fra Tasmanien.

Her er mange vandreture og flere campingpladser som kun kan nås på gåben. Vi holder os nu til den mere autoriserede, hvor man kan køre til.

Vi bliver advaret mod wombat'erne de er meget frække og vil forsøge at stjæle vores mad, hvis vi ikke låser den inde i bilen.

Selvom maden var låst inde i bilen, så kom der alligevel et par wombat'er på besøg. Det lykkedes dem også at vælte vores kasse med service, gryder mv., der fandt de nogle the-breve som åbenbart også kan spises. Da det blev fjernet blev der ro.

13. sep. 2002.

Vi har bestemt os for en travetur. Vi har fået forskellige forslag til ture og bestemt os for, at gå til Sealers Cove, en tur på 10 km, hver vej.

Med en god madpakke og lidt 'børnebenzin' skulle det være muligt.

Det tog 2 timer og 45 minutter hver vej, vi holdt en times frokostpause ved havet. Mette og Lars fik soppet lidt i vandet.

Det var en flot travetur igennem regnskoven, det skulle være muligt at se mange dyr især fugle på turen. Jeg tror vi larmer for meget når vi går.

Lars og Mette klarede turen fint. Vi fik alle lidt stive ben, af alt det gåen op og ned.

Hjemme igen ved teltet fik vi tidlig aftensmad. Vi er begyndt at vænne os til at det er mørkt kl. 18.30. Så vi står tidlig op og går tidlig i seng.

14. sep. 2002.

Efter morgenmaden pakkede vi sammen, vi kørte op til P-pladsen hvor turen til Mount Oberon starter.

Vi gik de 3,2 km op til Mount Oberon, sådan en times travetur, kan gøre benene varme igen. Det var godt at tænke på at tilbageturen var nedad.

På turen op så vi en slange, dvs Mette hoppede pludselig "se en slange" - hun stod ca. 1 meter fra den. Den var nu ligeglad med os, hvis vi bare ville flytte os, så den kunne komme over vejen.

Oppe fra toppen var der en flot udsigt over nationalparken. Efter dagens motion, gik turen videre til Phillip Island.

Vi spiste tidlig, så vi kunne komme ud og se pingvin parade ved solnedgang. De små pingviner kommer hjem fra dagens fisketur hver aften, når det er tilstrækkeligt mørkt og går op af vandet til deres nattely.

Pingvinerne er ca. 30 cm høje og tilsyneladende ligeglade med de mange turister som sidder/står og glor. Der er siddetribune og gangbro, så man kan se pingvinerne gå til ro. Der betales entre, og der fortælles om pingvinerne både på engelsk og japansk. Meget kommercielt - lidt for meget.

Der er dog lavet en fin udstilling om pingvinerne, hvor man kan læse og se en masse om dem.

15. sep. 2002.

Vi slappede af fra morgenstunden, fik vasket. Mette og Lars prøvede temperaturen på havet "for koldt".

Vi kørte ned til Nobbies, sydvestspidsen af øen, hvor der er sæler. Det kræver dog en god kikkert at se dem.

Herefter kørte vi ud til pyramide klippen og spiste madpakken.

Vi sluttede dagen med at besøge et koala reservat. Her skulle være 21 koala'er som vi selv måtte finde i træerne. Det er ikke så nemt, men vi fandt dog 12.

Vi kunne gå rundt i parken på stier, der var også en sti i trætoppene. I toppen var det lettere at få øje på koala'erne.

Koala'erne sover 20 timer i døgnet, så det meste af tiden sidder de bare og sover, resten

af tiden bruger de på at spise.